

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 151. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832208800/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Lidt efter kom Fyrstinden og Grev Urne tilbage og Akten begyndte.

Carl morede sig umaadeligt og lo himmelhøit ad Loierne. Se dog, se dog, sagde han, kvælt af Latter. Se dog, hvor han er komisk — aa — nu falder han. . . aa . . . sikken Kolbotte . . .

Man begyndte paa en Gang at klappe nede i Parkettet, og de bøiede sig alle frem over Logeranden. Det var Theo, som kom ind.

L'impudente, sagde Fyrstinden.

Théo gik længere frem rokkende en Smule paa sine høie Hæle.

Der blev ved at lyde nogle afbrudte Bravoer fra Salen, og Orkestret taug. Théo stod midt paa Scenen og rørte sig ikke. Hun holdt det løkkede Hoved paa Siden og smilede uskyldigt, saa man saa hendes hvide Tænder.

Se Tænderne, sagde Greven, han kærtogtede sit Overskæg — Millionknusere.

Ladiva stod der endnu og blev ved at smile. *La coquine, l'impudente*, sagde Fyrstinden igen, hun blev ved at sluge hende med Kikkerten.

Pludselig skottede Ellen hen til Carl, som sad ved Siden af hende: Han var ganske bleg. Han sad forbauset med store Øine og stirrede paa Scenen uden Kikkert. Men saa med én Gang blev han blussende rød, og da Théo begyndte at synge, reiste han sig sagte og gik op i Baggrunden. Der blev han siddende.

Ellen blev selv rød og utilpas ved Sangen;